

A vízellátó rendszerek működtetéséhez, üzemirányításához mind a három évszázadban alkalmazni kellett a kor színvonalának megfelelő elektromos, később elektronikai, majd informatikai eszközöket, berendezéseket.

Ezek bevezetésében és használatuk elkezdésében – a kiváló mérnököknek és szakembereknek köszönhetően – a Fővárosi Vízművek több alkalommal az élmezőnybe tartozott Európában.

Szinte elsőként az országban 1974-ben számítóközpontot létesítettek. A központ munkatársai akkor elsősorban a műszaki-gazdasági folyamatok ügyvitelét igyekeztek megkönnyíteni az igen nagyméretű számítógépekkel. 1979-től többek között, az energia, a víztermelés, és az építőipari adatokat már számítógépek rögzítették.

A század utolsó két évtizedében a mérnökök, informatikusok kifejlesztették valamennyi műszaki és gazdasági folyamat számítógépes rendszerét.

A munkavégzéshez minden üzemegységben, szinte minden munkahelyen nélkülözhetetlen lett a személyi számítógép.

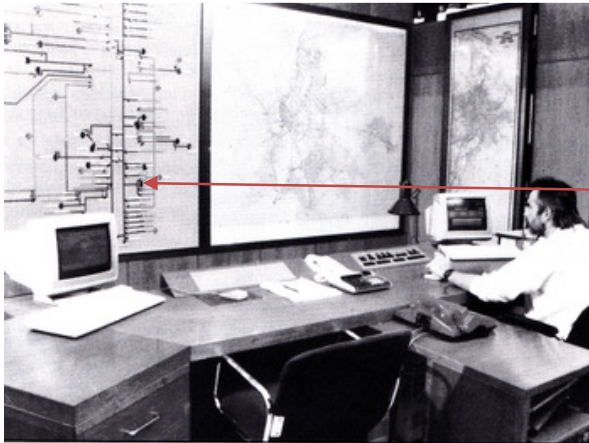
2000-re megvalósult a teljes körű automatizált üzemmód. Azóta minden kutat, gépházat, medencét vízcsőhálózatot, számítógépes programok vezérelnek.

A legtöbb gépház, telephely azóta már személyzet nélkül üzemel.

Az adatok, jelzések ultrarövidhullámon érkeznek az irányítóközpontba, melyeket monitorokon diszpécserek figyelnek.

Diszpécserközpont a kilencvenes években

Üzemirányító diszpécser az ezredforduló után

A környék biztonságosabb vízellátásáért 2000-ben a XII. kerületi Diana utcában víztároló medence, majd 2007-ben Budafokon különleges formájú, aszimmetrikus víztorony létesült. Mindkét medence 3000 köbméter térfogatú.

/A kép forrása: vizmuvek.hu/

A vízellátási feladatok megoldását **2010-től** – jelentős részben – új elektronikai eszközök, okostelefon-alkalmazások, „intelligens” technikai berendezések segítik.